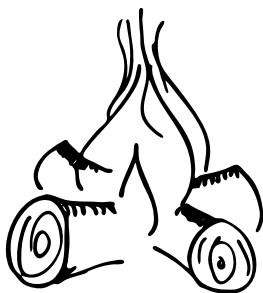
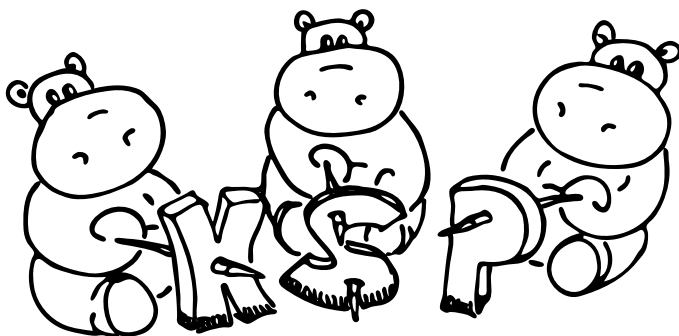

Zpěvník

2006

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

- Dmi C Dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C Dmi Ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B^o Ami B^o C Dmi(G)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
“Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!”
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: “Na šibenici s ní!”
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
“Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!”
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
“Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!”
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou . . .

Černá díra (Karel Plíhal)

- G D C G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,

Emi C A D
 šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
 G D C D G
 už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.

2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
 na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
 nechod, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
 už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
 babička je nervózní a nás, děti, tříská,
 sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
 a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
 a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
 půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
 potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
 opět člověk zvítězil nad neznámou silou.

- A E D A
 6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
 E E D E A
 teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Brněnské šífy (Pavel Vařejka)

- Ami C
 1. Ten kdo nezná barvu vody na brněnské přehradě,
 G Ami
 málo zná, jó málo zná
 G
 kdo lodníkem nikdy nebyl, ať si na něj zahraje,
 Ami G Ami G G# Ami
 ať se na brněnský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten kdo nepřekládal v bytě, host když česky neuměl
 málo zná, jó málo zná
 ten kdo nezápasil s lany, u mola když kotvit chtěl
 ať se na brněnský šífy najmout dá, johoho.
- F Ami
 R: Tak ahoj, vydrhni loď,
 G Ami G G# Ami G G# Ami
 ať do Bitýšky zdárně doplujem, johoho, johoho!
3. Ten kdo nebyl u doktora, když pak do tý vody spad,
 jako já, jó jako já,
 kdo chce celý sichty čuchat přemnoženejch sinic smrad,
 ať se na brněnský šífy najmout dá, johoho.

4. Ten kdo nezná noční zpěvy těch brněnskejch lodníků
málo zná, jó málo zná,
ten kdo cítí se bejt chlapem Dopravního podniku
ať se na brněnský šífy najmout dá, johoho.

Carpe diem (AG Flek)

Ami Dmi⁷

1. Nadešel asi poslední den,
G Emi
podívej, celá planeta blázní,
Ami Dmi⁷
a já neuroním ani slzu pro ni,
G
jenom zamknu dům,
Ami Dmi⁷
půjdu po kolejích až na konečnou,
G Emi
hle, jak mám krok vojensky rázný,
Ami Dmi⁷
a nezastavím ani na červenou,
G
natruc předpisům.

Ami G Ami G C

- R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

2. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.

3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.

Ami G Ami G C

- R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Ami
zbylo tak málo vět, tak málo slov . . .

Darmo ma vy, mamko (Matematici)

Ami **Dmi**

1. Darmo ma vy, mamko, darmo ma vy, mamko,

G C E

do školy dávate,

Dmi Ami

[: ja matik nebudem, ja matik nebudem,

E Ami A⁷ (E Ami)

darmo nakladáte. :]

2. [: Ja matik nebudem :] a matické knižky
[: venujem kláštoru, :] nech sa učia mníšky. :]
3. [: Trafilo by sa mi :] integrály rátať,
[: a mne by sa chcelo :] po nociach sa flákať. :]
4. [: Mučte ma matikou, :] aj tak ju nechápem,
[: na všetkých prednáškach :] spokojne si chrápe. :]
5. [: HU-manitné vedy, :] to je naša láska,
[: krutý bič jazykov :] nad hlavou nám práska. :]

Divoké koně (Jarek Nohavica)

Emi Ami Emi G Ami Emi

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]

Ami Emi Ami Emi AdimC

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Ami Emi Ami Emi H⁷ Emi

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládné zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
7. Já viděl divoké koně.

Do Afriky (Radúza)

C G B F

1. Čáry, máry, Honzo vstávej, lodě a piráti,

C G B G

čtyři sloní, nezahálej, dřív, než se naši vrátí,

C G B F C

pojď, Afriku objedem, snad to stihnem před obědem.

2. Enyky, benyky, sejdeme se u trafíky,
poplujeme, co by ne, ábr, fábr, domine,
jukneme se na bizony, Honzo, vstávej, čtyři sloní.
Zalepíme v lodi díru, poplujeme do Alžíru,
tohleto zná každéj správnej námořník,
chopíme se bystře vesla, kdyby nás loď neunesla,
že prej voda v moři je slaná! Tak dík!
3. Cukr, káva, limonáda, před pikolou, za pikolou,
Honzo vstávej, čtyři sloní, čaj, rum, bum zapij kolou,
nikdo tady nesmí stát nebo dál nebudu už hrát!

Dokud se zpívá (Jarek Nohavica)

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: “Lidi, jste tam?”,
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Dva havrani (Asonance)

1. Když jsem se z pole vracela,
dva havrany jsem slyšela,
jak jeden druhého se ptá:
[: kdo dneska večeri nám dá? :]

2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. “Za starým nospem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá.” :]
4. “Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá.” :]
5. “Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme.” :]

Husita (Jarek Nohavica)

1. **D** **A** **D** **A**
[: Pásával jsem koně u nás ve dvoře, ale už je nepasu, :]
Hmi **A** **D** **G**
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
D **A** **HmiG** **D** **A** **D**
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.
2. [: Máma ušila mi režnou kytlici, padla mi jak ulitá, :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.
D **A** **D** **Hmi** **Emi** **A⁷** **D** **A⁷**
- R: [: Hejtman volá: “Do zbraně, bijte pány, hr na ně!” :]
Hmi **Emi** **A⁷** **D** **Hmi** **Emi** **A⁷** **D**
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.
3. [: U města Tachova stojí křižáci, leskne se jim brnění, :]
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.
4. [: Tolik krásnejch holek chodí po světě, já žádnou neměl pro sebe, :]
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.
- R:
5. [: Na vozové hradbě stojí Marie, mává na mě zdaleka, :]
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.

6. [: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř, řekla: “To se nedělá,” :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.

R:

7. [: Už se na nás ženou křížáci smělí, zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.

8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!

Když (Pepa Nos, O. Fišer)

1. Když bezhlavost svým okem klidně měříš,
ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,
když, podezírán, pevně v sebe věříš,
však neviníš svých soků z bezpráví.
2. Když umíš čekat beze mdloby,
lží obtáčen jsa, neupadat v lež,
když, záštím oblit, sám jsi beze zloby,
slov ctnostných nadarmo však nebereš.
3. Když umíš snít, a nepodlehnout snění,
když hloubat znáš, a dovedeš přec' žít,
když proti triumfu i ponížení
jak proti svědcům společným jsi kryt.
4. Když nezoufáš, nechť poctivá tvá slova
jsou kroucena, by úskok z nich se stal,
když hroutí se tvé postavení a znova
jako dělník lopotíš se dál.
5. Když spočítat znáš hromadu svých zisků
a na jediný hod vše riskovat,
zas po prohře se vracet k východisku
a nezavzdechnout nad hořem svých ztrát.

6. Když přinutit znáš srdce své i čivy,
by s tebou vytrvaly nejvěrněji,
ač tep i pohyb uniká ti živý
a jen tvá vůle káže: vytrvej!
7. Když něhu sneseš přílišnou i tvrdost,
když svůj jsi, všem nechť druhem jsi se stal,
když, sbratřen s davem, uchováš si hrdost
a nezpyšníš, byť mluvil s tebou král.
8. Když řekneš svými vteřinami všemi:
mně, čase, jak bych závodník byl, služ,
pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi,
a, co je víc, pak, synu můj, jsi muž!

Květina (Karel Plíhal)

- G** **C** **G**
1. Na louce vyrostla květina
C **G**
nebývalého druhu.
C **G**
Když si ji nakrájíš do vína,
C **G**
uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
vypadá trochu jak jetel,
roste jen od srpna do září,
na to je třeba brát zřetel.
Ami⁷ **D⁷** **G** **Emi**
R: Míti svou duhu kapesní,
Ami⁷ **D⁷** **G**
to je dnes určitě terno.
Ami⁷ **D⁷** **G** **Emi**
Duhová šťáva kape z ní,
D^{#7} **D**
utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si ťukáte na čelo,
to už máš, Plíhale, z pití.
Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
vysnít si kouzelný kvítí.
- R: Míti svou duhu kapesní,
to je dnes určitě terno.
Nebudme, přátelé, adresní,
ale kdo dělá to chladno a černo?

4. Lepší je fušovat do kytek,
když nám ten svět nějak zešed',
nežli se ztřískat jak dobytek
a pak se řezat a věšet.
5. Na louce vyrostla květina,
lalalalalalala . . .

Šnečí blues (Jarek Nohavica)

- G C⁷ G D/F[#] G C G D⁷**
 1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',
G G⁷ C Cmi
 nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
G C⁷ D⁷ G D⁷
 že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

Mamuti (Nezmaři, Žalman)

- D D⁷**
 1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
G D
 a s ním vítr přines' mamuty,
Hmi F[#]mi
 jejich dusot už je slyšet z dálky,
G D
 bude žrádlo na tudy.
2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávanej den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.
- Hmi F[#]mi G D**
 R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
G F[#]mi Hmi
 kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
G D
 přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
časně ráno v sobotu.
4. Celej tejden ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

R:

Něco o lásce (Pavel Dobeš)

1. Za ledovou horou a černými lesy
je stříbrná řeka a za ní kdesi
stojí domek bez adresy a bez dechu,
bydlí v něm – nechci říkat víla,
ale co na tom, i kdyby byla,
před lidmi se trošku skryla
a víme o ní hlavně z doslechu.

- R: Že lidi rozumné blbnout nutí
a není na ni nejmenší spolehnutí,
co ji zrovna napadne, to udělá:
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

- *: Genetičtí inženýři lámou její kód,
po Praze se o ní šíří, že jezdí tramvají,
strkají hlavy pod vodovod
a pak i oni nakonec podléhají.

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a napočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

2. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sed'te jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je prevít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

3. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

R: Převrhňte stůl, opusťte dům,
fikusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.

R: Hm hm hm . . .

Pavilon č. 5 (Jarek Nohavica)

Dmi A⁷ Dmi F C⁷ F C A⁷ Dmi A Dmi

R: Cha cha cha . . .

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A

1. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A Dmi
dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné alibi, lékařskou diagnózu.

F C

V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,

F A⁷

denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,

Gmi⁷ A⁷ Dmi

na zahradě okopávám len a nemůžu ven.

A

Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,
Dmi **A**
 nadával jsem na pány, nežli mě chňapli,
F **C** **C'**
 zapálili hranici u mojí postele,
F **A**
 na naší světnici bývá často vesele,
Dmi **A** **Dmi** **A** **Dmi** **A** **Dmi** **A** **Dmi** **A** **Dmi**
 pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.

2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vsí slávě,
 příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě anebo máslo v hlavě.
 A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
 dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
 a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
 Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
 a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
 netřeba odvolat vyřčené názory,
 v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
 a dají mi meprobamat, dají mi meprobamat, dají mi meprobamat.
3. Devět – to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
 primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí.
 A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
 do kávy si nalámu tři rohlíky
 a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
 Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,
 rozložím svoji armádu u města Waterloo
 a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
 bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
 ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.
4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
 dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

Pohádka (Karel Plíhal, Mike Oldfield, Petr Pixy Staníček)

1. Takhle nějak to bylo:
 jedlo se, zpívalo, pilo,
 princezna zářila štěstím
 v hotelu nad náměstím,
 drak hlídal u dveří sálu,
 na krku pletenou šálu,
 Dědové Vševědi okolo Popelky
 žvatlavě slibují šaty a kabelky,
 každý si odnáší kousíček úsměvu,
 dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
 hosté se sjíždějí k veliké veselce,

paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se laticím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů,
“Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!”
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D
R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
C Hmi/D
všichni tě mezi sebe zvou
C D G Emi Hmi/D C G D
a já jsem tu proto, abys šel.

2. Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

3. A takhle nějak bylo to dál:
svatební hosté opouští sál
král shodil s úlevou hermelín s ramene
skočil si do krčmy na jedno točené
Stydln si odvádí Popelku do drožky
Sněhurka štipuje sedmery ponožky
a v lesní chaloupce Mařenka s Jeníkem
koupili od baby pytlíček s perníkem
Vybledly girlandy, povadly květiny
prostřední sudička má záda od hlíny
vrátný si dopíjí včerejší podmáslí
paprsky luceren ztichly a pohasly.
Náhle se . . .

Pražce (Pavel Dobeš)

A

1. Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
E⁷
navštívím dnes kamaráda z železniční průmký.

A

R₁: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,

E⁷

A

pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.

2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.
3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.
4. Provedl mě domem – nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

R₂: To je to jaro, zapni si kšandy,

pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.

5. Plakáty nás informují: “Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze.”
6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.
7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.
8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.
9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.
10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

R₃: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

13. Matfyzácký senát letos rozhodl se krátce,
povinná je angličtina, tělocvik a pražce,
vždyť je podzim, začíná matfyz,
tak sekej lingebru a muziko ty hraj.
14. Na Albeři pověděli nám o nové látce:
čtyrhodinovka na téma Lineární pražce. . .
15. Za katedrou přednáší nám cholerickej stařec,
čas od času našťval se a hodil po nás pražec. . .

16. Úzkostí si nepražáci v noci cucaj palec,
v Tróji maj dvě koleje, leč ani jeden pražec. . .
17. Jdem študovat na matfyz, teď prolezem ho hladce,
když při zkoušce doneseme čtyři pěkné pražec. . .
18. V jistých věcech z analýzy v paměti mám díru,
má pražec na R na třetí Lebesgueovu míru? . . .
19. Takovýhle informatik, to je skromný chlapec,
vystačí si s holkou, co má Držku jako pražec. . .
20. Koulelo se jablíčko, koulelo se z vršku,
nevybralo zatáčku a rozbilo si pražec. . .

Rána v trávě (Žalman)

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

- C G F C**
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami
R: + [: před sebou sta sáhů . . . :]

Soudný den (Spirituál kvintet)

Ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti

Emi Ami

v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,

kam běžet mám, měsíc na zem spadne,

kam běžet mám, moře už je na dně

v ten soudný den.

3. Stůj, nechoď dál, času už je málo,

stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo,

stůj, nechoď dál, otevři se, skálo,

v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,

Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,

Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to

v ten soudný den.

Ami

- R: Soudí, soudí pány, slouhy,

G

soudí, soudí hříšné touhy,

Ami

soudí, soudí, výčet pouhý, á . . .

Ami

5. Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Dmi

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Ami E Ami

jen pouhý sen.

6. =1.

Ami

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,

G

zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,

Ami

zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:

Ami E Ami

je soudný den!

Tři bratři (Spirituál kvintet)

Ami

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
D **Ami** **E**
v domě zchudlém jim souzeno žít,
Ami
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,
D **Ami** **Emi**
kdo z nich má jít,
F **C** **G** **Ami**
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,
by koráby přepadal, na moři žil,
na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,
a tak krátkou, jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď:
“Napněte plachty a kanóny ven!”
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král,
ke dnu klesla pyšná loď poklady Henry si
vzal, on si vzal;
střežte se moře, on vládne tam dál!

Vlaštovko, leť (Jarek Nohavica)

C **Ami**

1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, přileť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď, . . .

Vrána (Karel Plíhal)

- C** **Emi/H** **Ami** **C/G**
1. Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
F^{maj7} **C** **D⁷** **G**
že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele,
C **Emi/H** **Ami** **C/G**
každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
F^{maj7} **C** **D⁷** **G**
nadechla se, odkašlala a spustila směle, vřele:
C **Emi/H** **Ami** **C/G**
*R*₁: Krá, krá, krásná je svoboda,
F^{maj7} **C** **D⁷** **G**
sladká jak jahoda na lesní skalce,
C **Emi/H** **Ami** **C/G**
krá, krá, krásně je na světě,
F^{maj7} **C** **G** **C**
když vítr nese tě tam a zas tam.
Krá, krá, krásná je svoboda,
hebká jak košile zručného tkalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když na své “Můžu?” si odpovím sám.
2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
pro matičku, pro královnu pot se z nich jen leje,
jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají:
nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:
 3. Královna se rozčílila: teda tohle ničí morálku,
ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou,
to nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
a vydala se pohovořit s loajální liškou.

4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
 ten, kdo umí lítat, ještě nemusí být tabu,
 královně šlo o krk, no a tý lišce zase o žrádlo,
C **G** **C** **F**
 a od tý doby vrány nejsou svými pány,
C **A⁷** **D⁷** **G**
 jenom občas v prudkém hněvu zazpívaj' si pro úlevu,
C
 bez nároku na honorář: krá krá ...

What Shall We Do With a Drunken Sailor

- Ami**
 1. What shall we do with a drunken sailor
G
 what shall we do with a drunken sailor
Ami
 what shall we do with a drunken sailor
Emi Ami
 earlay in the morning?
Ami **G**
 R: Hooray and up she rises hooray and up she rises
Ami **Emi Ami**
 hooray and up she rises earlay in the morning.
2. Put him in the longboat til he's sober ...
 3. Pull out the plug and wet him all over ...
 4. Leave him there and make him bale 'er ...
 5. Put him in the scuppers with a hosepipe on him ...
 6. Heave him by the leg in a running bowline ...
 7. Tie him to the taffrail when she's yardarm under ...
 8. Threaten him with sharks till he's sober ...
 9. Keelhaul him, keelhaul him ...
 10. Put him in the bilge and make him drink it ...
 11. Rub him really smooth until he guffaws ...
 12. Run him up the mast with the Jolly Roger ...
 13. Shave his belly with a rusty razor ...
 14. Put him in bed with the captains daughter ...
 15. Thats what we'll do with a drunken sailor ...